

בש"פ 10220/16 - יאיר ביטון נגד מדינת ישראל, רונאל פישר, רות דוד, שי (ישעיהו) ברס, יוסף ואביב נחמיאס

בבית המשפט העליון

בש"פ 10220/16

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: יאיר ביטון

נ ג ד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. רונאל פישר
3. רות דוד
4. שי (ישעיהו) ברס
5. יוסף ואביב נחמיאס

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
26.12.2016 בת"פ 28759-05-15 שניתן על ידי כב'
השופט מ' סובל

בשם המבקש: עו"ד איתן פלג; עו"ד אסף גולן

בשם המשיבה 1: עו"ד נעמי גרנות; עו"ד קרן אלטמן

בשם המשיב 2: עו"ד עמית בר

בשם המשיבה 3: עו"ד ד"ר נחשון שוחט

בשם המשיבים 4-5: עו"ד ליה פלוס

עמוד 1

החלטה

1. העורר ונאשמים נוספים עומדים לדין פלילי בבית המשפט המחוזי בירושלים ובכתב האישום שהוגש נגדם מיוחסת לעורר, בין היתר, עבירה של שיבוש מהלכי משפט וכן עבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע. על פי הנטען בכתב האישום, קיבל העורר במזיד מסמכים שהושגו בפשע הנוגעים לחקירתו במשטרת ישראל מידי עורך דינו, רונאל פישר (להלן: פישר) שאף הוא נאשם באותה פרשה. עוד נטען כי העורר עשה במסמכים אלו שימוש בכוונה למנוע ולהכשיל הליך שיפוטי. בהליך זה אמורה להעיד מטעם התביעה עדת מדינה שהייתה במועדים הרלוונטיים עובדת במשרדו של פישר (להלן: עדת המדינה או העדה) ועדותה הייתה אמורה להישמע בדיון שהתקיים ביום 26.12.2016 בפני השופט מ' סובל.
 2. בפתח אותו הדיון העלה העורר התנגדות לכך שתוצגנה לעדה שאלות הנוגעות לעניינים החוסים, לגישתו, תחת חיסיון עורך דין-לקוח. בית המשפט המחוזי דחה את ההתנגדות וקבע כי חיסיון עו"ד-לקוח לא נועד לשמש "עיר מקלט" ללקוח לשם ביצוע עבירות פליליות. עם זאת, נוכח האפשרות שבסופו של דבר ייקבע שהעורר לא עבר את העבירה המיוחסת לו, סבר בית המשפט כי יש "ליצור בדרך של קביעה שיפוטית, מוסד של חיסיון שימוש" והתיר על כן למדינה לשאול את העדה שאלות רק אם תודיע מראש שהיא מעניקה חיסיון שימוש מוחלט בכל דבר שייאמר על ידי העדה בעניינו של העורר וזאת בהליכים פליליים עתידיים וכן בהליכי חקירה. בית המשפט הוסיף וציין באותה החלטה כי הנימוקים להחלטתו זו יינתנו במסגרת הכרעת הדין. ביום 27.12.2016 הודיעה המדינה כי היא נאלצת להסכים לחיסיון השימוש ואילו העורר הודיע כי בכוונתו להשיג לאלתר על ההחלטה במסגרת הליך ערעורי בפני בית משפט זה. בנסיבות אלה עיכב בית המשפט המחוזי את ביצוע החלטתו והורה כי חקירתה הראשית של עדת המדינה תישמע ביום 9.1.2017, כמו כן ראה בית המשפט המחוזי לנכון לפרוס כבר באותו שלב, בתמצית, את נימוקי החלטתו.
 3. מכאן הערר דנן בו טוען העורר כי החלטת בית המשפט להסיר את החיסיון היא החלטה שאין אחריה דבר, ובמובן זה מדובר בפסק דין ולא בהחלטת ביניים. על כן לגישת העורר נתונה לו זכות ערר נוכח ההלכה שנקבעה בבש"פ 658/88 חסן נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(1) 670 (1991) (להלן: עניין חסן). לחלופין טוען העורר כי גם אם אין מדובר בפסק דין, בנסיבות העניין ונוכח הנזק הבלתי הפיך שייגרם לו, לגישתו, מדובר באחד המקרים הנדירים שבהם יש לאפשר לו זכות ערר, אף שזו לא הוקנתה לו בהוראת חוק מתאימה. לבסוף טוען העורר כי עמדתו מתיישבת עם עמדת המדינה כפי שהוצגה בבג"ץ 744/97 גוזלן נ' השופטת אהרון אמינוף, פ"ד נא(1) 355 (1997) (להלן: עניין גוזלן)).
 4. המדינה טוענת כי דין הערר להידחות על הסף משום שמדובר בהחלטת ביניים בהליך פלילי שעליה אין לעורר זכות לערור. המדינה מוסיפה וטוענת כי גם לה טענות כנגד הסייג שנאלצה להסכים לו באשר לחיסיון שימוש, אך מאותו הטעם שאין זכות לערור על החלטת ביניים לא השיגה על כך.
 5. דין הערר להידחות על הסף.
- כבר נפסק לא אחת כי זכות ערעור על החלטת ביניים בהליך פלילי קיימת ככלל רק מקום שבו ישנה הוראה מפורשת בחוק המורה על כך, ובית המשפט מקפיד לעמוד על המשמר ואינו מאפשר הגשת הליך ערעורי גם כאשר

המדינה היא זו המבקשת "לפרוץ את הדלת" ולהגיש ערעורים בלא שקיימת הוראת חוק המאפשרת זאת (ע"פ 3996/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 15 לפסק-דינה של השופטת ברק-ארז (10.11.2015); בג"ץ 583/87 הלפרין נ' סגן נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, פ"ד מא(4) 700, 683 (1987)). בענייננו אין בידי העורר להצביע על הוראה כלשהי בדין המקנה לו זכות להשיג בדרך של ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בהליך הפלילי הנ"ל.

טעם זה די בו על מנת לדחות את הערר על הסף.

6. העורר ניסה לסמוך את זכותו להגשת הערר בדרך ההיקש על פסקי הדין שניתנו בעניין חסן ובעניין גוזלן, אך אין הנדון דומה לראיה. בהקשר זה די אם אציין כי המקרים אשר נדונו בפסקי הדין הנ"ל התייחסו להחלטות הנוגעות לעדים ולא לנאשם שהינו בעל דין בהליך הפלילי כבענייננו. ההליך הפלילי בענייננו של העורר ממשיך להתנהל ובסופו תעמוד לו הזכות לערער על הכרעת הדין שתינתן, ככל שהדבר ידרש. במסגרת ערעור זה יוכל העורר להשיג גם על ההחלטה נושא הערר דנן.

מטעמים אלו, הערר נדחה על הסף וכל טענות הצדדים שמורות להם.

ניתנה היום, ד' בטבת התשע"ז (2.1.2017).

ש ו פ ט ת